

Resultatet af regeringens forslag bliver jo ikke, at der bliver bygget flere boliger – i hvert fald ikke flere almene boliger. Tværtimod fralægger man sig ansvaret for, at der er tilstrækkeligt med boliger. Det skal overlades til det private initiativ. Ja tak, og hvem skal så bestemme, om der skal bygges? Og skal der så fremover kun bygges alment i de kommuner, der ønsker at sælge? Det er jo sådan en Irakløsning. Det er jo George Bush – altså man får kun lov til at bygge flere almene boliger, hvis også man har solgt nogle boliger. Det er jo i virkeligheden ganske fantastisk.

Ser man på England, som dette her Thatcher-ideologiske forslag er inspireret af, så er erfaringerne efter vores opfattelse virkelig dårlige. Det kan godt være, at de nye boligejere i England var glade for, at de kunne købe deres bolig, da de købte den. Men 10 år efter begyndte taget at erodere og vinduerne at falde ud af husene, fordi de ikke havde råd til at vedligeholde dem. Og modellen fra England tegner et tydeligt billede af, hvad det her kan føre til – også i Danmark. Vi forstår ganske enkelt ikke, at regeringen hopper på vognen.

Det, der er beklageligt ved den her sammenhæng er, at processen op til det her forslag også har været hamrende udemokratisk. Det er sådanne når denne her regering arbejder, at den sætter sig ned bag lukkede døre og nedrullede gardiner og laver en aftale med Dansk Folkeparti, og så mener man egentlig, at der har været høring nok i denne her sag.

Så sender man et par rapporter ud, og hvis folk ikke svarer på de rapporter eller forstår de rapporter, så er det sådan set ikke rapporternes eller regeringens skyld. Man har ikke set noget konkret forslag, men man har haft mulighed for at kommentere, om ideen var god eller dårlig.

Der har ikke været nogen forhandlinger med de mennesker, som egentlig er de retmæssige ejere af de her boliger. Der har ikke været nogen forhandlinger med de kommuner, som ved, hvor skoen trykker, og i det hele taget er det her en hamrende udemokratisk proces, og vi forstår ikke, hvorfor regeringen ikke har været indstillet på dialog i den her sammenhæng.

Ministeren var i sit indlæg i starten inde på, at det her var en ideologisk baseret diskussion fra venstrefløjens side. Jeg skal sandt for dyden love, at set fra vores side, set fra de mennesker, der bor i de almene boligorganisationer, og i det hele taget set fra den side af spektret, hvor jeg befinder mig, er der ingen tvivl om, at hvis vi kan tale

om et ideologisk betinget felttog fra denne her regering, så må man sige, at så er det her det bedste eksempel.

Det værste er i virkeligheden, at det er befængt med så meget bureaukrati, at man i virkeligheden, hvis man skulle ønske det en god vej, godt kan se, at det her forslag kan give nogle problemer. Det vil jeg selvfølgelig på Socialdemokratiets vegne håbe at det får, fordi mage til – hvad hedder det, nu skal jeg passe på at bruge et pænt ord fra Folketingets talerstol – men i hvert fald mage til bureaukratisk rodet og indviklet forslag skal man altså lede længe efter. Det er der i øvrigt en masse høringssvar der også giver os ret i.

Så er der økonomien. Giver det flere boliger? Næh. Lovforslaget gavner i største udstrækning i virkeligheden statskassen. Det her er endnu et eksempel på, at regeringen ønsker at finansiere sit skattestop med nogle penge, som man – om jeg så må sige – tager op af borgernes lommer på en anden måde end den, måde man ellers gør det via skattefinansiering.

Det er der også høringssvar, som bekræfter, både fra Hvidovre, Boligselskabernes Landsforening, Københavns Kommune osv. Alle peger på, at det, de bare vil have lov til, i virkeligheden fortsat er at have mulighederne for at bygge nogle almene boliger, for på den måde kan de være med til at sikre, at de kan have en social balance i deres kommuner, fordi der har været lange ventelister, og fordi der har været et behov for, at folk kunne blive anvist til sociale boliger.

Socialdemokraternes mål er at få en boligmasse, hvor der er boliger til alle og boliger til ethvert behov. Det er ikke kun en bestemt slags boliger, vi ønsker os. Det er både almene boliger, det er andel, og det er private. Ikke mindst i de store byer er der behov for at bygge nye boliger.

Det her forslag kommer ikke en millimeter tættere på at løse nogen af landets boligproblemer. Forslaget lader lejerne i stikken og ødelægger den almene boligform og forringer dermed vilkårene for ganske almindelige mennesker, og som jeg sagde i min indledning, kunne man spørge: Hvorfor?

Kl. 19.30

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Kramer Mikkelsen, om hr. Kramer Mikkelsen ikke kan bekræfte, at det er kommunerne og boligorganisationerne, der beslutter, hvilke boliger der skal omfattes af for-